

טלפון רב קווי
1599-500-404

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

תשרי ה'תשפ"א ב'של"ב לשטרות

עלון מספר 84

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת
הרב **עמנואל בן ר' חיים בשארי זצ"ל**

לק"י

אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד

ישנו מאמר חז"ל מפורסם במסכת ברכות דף ח' ע"א, אמר רב חסדא, מאי דכתיב, אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב? אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה, יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא, מיום שחרב בית המקדש, אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד:

הרמב"ם בהקדמתו לפירוש המשנה אומר על מאמר זה, כי לא מתקבל על הדעת להבין אותו כמשמעו. אעפ"י שלכאורה מאמר זה מעודד ומשמח מאד, אבל צריכים להבין בדיוק מה כתוב פה? וכי מכל העולם כולו יש להקב"ה רק ארבע אמות של הלכה בלבד? ואף שברור ופשוט שבתי מדרשות ובתי כנסיות שעוסקים בהם בהלכה הם חשובים מאד, אבל קשה, וכי כל החכמות וכל הנפלאות המצויים בעולם כולם אפס?

אומר הרמב"ם כי הדבר הרחוק ביותר מן הדעת הוא לקחת את הדברים הללו כמשמעם, לכן הוא כתב כמה דרכים כיצד להסביר זאת:

הרשב"א התפעל כל כך מפירושו של רמב"ם, עד כדי שסיים ואמר כך, עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע. הרמב"ם פירש במאמר זה פירוש מרווח ומחור, ואי אפשר לנטות ממנו ימין ושמאל:

תמצית דברי הרמב"ם היא שאעפ"י שבעולמנו בודאי ישנם דברים חשובים מאד, כי הקב"ה ברא את העולם ומלואו, עם פלאים רבים לאין מספר, חכמות רבות, חכמות חיצוניות. ברור שהם אינם נחשבים לאין ואפס, ממש לכלום, אך עלינו לדעת כי עכ"פ זאת אינה המטרה. כל התכלית היא רק בכדי להגיע בסוף לארבע אמות של הלכה. אי אפשר לומר כי כל הדברים המצויים בעולם הם הבל הבלים, כשטויות ממש. זאת אינה הכוונה. רק באו ללמדנו כי המטרה אינה חכמות אלו, כי בשבילם הקב"ה לא היה בורא את העולם:

סוף מטרת בריאת הקב"ה את העולם, כל החכמות וכל הבריאה כולה, נועדו בכדי לשרת את האדם השלם והצדיק, המוגדר כארבע אמות של הלכה:

הרמב"ם מביא לכך דוגמא מפורסמת, המבהילה את הדעת. אנשים יכולים לבנות בנין מפואר, ארמון גדול, ונדמה להם כי הם בנו אותו לכבוד עצמם. אך האמת היא, כי כל מטרת בנייתו, אינה אלא רק בכדי שהאדם הצדיק ילך אי פעם בשמש במקום זה, ויחם לו עד שיגיע למצב סכנה, והנה הארמון הגדול נותן לו צל. כל מטרת בניית הארמון אינה אלא בשבילו:

עוד אומר הרמב"ם כי כמו כן החכמים המציאו מיני מרקחות ותרופות, רק בשביל שאי פעם ייארע שאיזה מזיק ינשוך אדם חסיד, והתרופה ההיא תציל את החסיד. יוצא אפוא כי כל חכמות העולם נבראו אך ורק בשביל מטרה קדושה זו:

את הדברים האלו כתב הרמב"ם בכדי להסביר שדברי חז"ל נאמרו על דרך משל, כי למעשה שכלנו הוא קטן כל כך ואינו יכול להבין דברים לאשורם. אפילו כאשר לומדים גמרא והלכה, נדמה לנו כי אנחנו מבינים. אבל כאשר מתעמקים ומעיינים בספריהם של גדולי ישראל, רואים כי עוד לא התחלנו להבין בכלל:

מעובד מתוך דרשת מרן שליט"א שנאמרה במעמד הגדול שהתקיים בחוה"מ סוכות התש"פ, ואידך זיל גמור

תנצב"ה

שואל ומשיב

שליח ציבור שאינו נשוי

שאלה: האם מותר לנער בן שלוש עשרה שנה לעלות כשליח ציבור לתפילות, אם לאו. ומעשה שהיה כך היה, בשבת קודש חול המועד סוכות קנה אדם אחד את תפילת מוסף, וכשהגיע זמן התפילה ביקש מבנו לעמוד להתפלל, ואז התעוררה שאלה בבית הכנסת האם מותר הדבר לפי ההלכה ולפי

מנהג העדה:

תשובה: הדבר ברור דלפי ההלכה אין קפידא שיעלה להיות שליח ציבור מבן שלוש עשרה שנה ומעלה (אם כבר הביא שתי שערות) בכל התפילות, ואם נתמלא זקנו יכול להתמנות אפילו לשליח ציבור קבוע. אולם המנהג פשוט אצלנו בקהילות תימן שאין מעמידים כלל רווק להיות שליח ציבור אפילו בשחרית ומנחה דחול, וכל שכן בשבת, ואין צריך לומר מוסף שהיא תפילה נוספת מיוחדת ליום שבת קודש, חוץ מבתפילת ערבית. ויש טעמים ומקורות לזה, הן בספרי הפשטנים הן בספרי המקובלים, ובכללם בספרי חכמי תימן. ואין לשנות המנהג המקובל אשר גבלו ראשונים. ולפי שרשי וטעמי הדבר, מובן מאליו שאין חילוק מה שבנדון דידן הוא דרך עראי ורק פעם אחת, אי נמי מצד שהוא על ידי קניה, בכל גווניו אין להזמין לעלות רק מי שהוא נשוי:

רק בשעת הדוחק או מחמת סיבה מוכרחת אפשר להקל בדבר, כגון בזמנינו שיש מקומות שאינם בני תורה ויראה, ואם יראו הרווקים שאין מזמינים אותם להיות שליחי ציבור לא יבואו כלל לבית הכנסת רח"ל. או לנו כי חטאנו. אבל אין לנו להרחיקם ח"ו בידים, ובכי האיי גוונא לא נתקבל המנהג להחמיר. ובכן מה טוב ומה נעים להחזיק מנהג אבותינו בידינו, זולתי במקום הכרח כדבר האמור:

תפילת שחרית קודם הנץ החמה המקובל

שאלה: ציבור המתפללים שלנו בבית הכנסת תפארת ישראל גבעת אולגה מורכב ברובו מהמבוגרים שיחיו. הציבור מונה בין עשרה לחמישה עשר מתפללים בשחרית של ימי השבוע. בתקנון בית הכנסת נקבע שמתחילים ברוך שאמר בשעה חמש ועשרה בבוקר, בין בקיץ ובין בחורף, וכך נהגו כל השנים למן היסוד בית הכנסת, מכיון שהציבור מורכב מפועלים משכמי קום לעבודה, בזמנו בפרדס, חקלאות וכו':

לפי הלוח המצוי בידינו, שלפיו אנו הולכים בברכת הטלית והתפילין וכניסת ויציאת השבת, עלות השחר בשעה חמש עשרים וארבע, והנץ החמה בשש ארבעים ושלוש דקות (היום). נמצא שאנחנו מתפללים בלילה לדעת רוב הפוסקים, ולא יוצאים ידי חובה, וכן בעצם בכל השנים שהתפללו בבית הכנסת:

רוב הציבור, שכיום מורכב מפנסיונרים, רוצה לצאת לא יאחר משש בבוקר, כפי שהורגלו כל השנים. יו"ר הועד הציע אתמול שבתקופה הזו של החורף נתפלל תפילת שמונה עשרה ללא חזרה ונדלג על הוידוי, וכך יצאו בשש בבוקר. הציבור ברובו המוחלט מסרב לדלג, וטוען, מה עשו כל השנים, וכן טענו שיש בתי כנסיות שמתפללים יותר מוקדם מהם:

מה עדיף בתקופת החורף הקשה, הצעת היו"ר או רצון הציבור. והאם אנחנו יוצאים ידי חובת תפילת שחרית, אפילו בדיעבד, בתפילת פועלים:

תשובה: לגבי זמן תפילת שחרית בהנץ, לפי מנהגינו בדרך כלל הוא חצי שעה לפני הזמן שמתפרסם בלוחות, זה כבר נחשב הנץ. בשעת הדוחק, שעה. כמובן זה לא ממש מדויק, ויכול לנוע עד עשר דקות. ולקחת בחשבון שההלכה לא תלויה במחוגי השעון, אלא באור היום:

במלים אחרות, אפשר לעמוד לתפילת שמונה עשרה כשעה לפני הזמן שבלוח, ולפי זה להתאים את זמן ברוך שאמר. ואם יש חילוקי דעות בציבור, אפשר לעשות פשרה שלא יהא לחש אלא יתפללו יחד עם השליח ציבור בקול רם. ולדלג על הוידוי (חוץ משני וחמישי). בשעת דוחק ממש, שאין ברירה, יש על מה לסמוך גם יותר משעה:

ברכת הגומל לנשים

שאלה: אני פונה בשם קהל המתפללים המבקשים לדעת אם יש מקום שגם אשה תוכל לברך את ברכת הגומל. גם אשה נוהגת ברכה, וגם היא לפעמים חולה ועוברת בימי חיייה מקרים שונים. ומדוע כתב הרב בשלחן ערוך המקוצר סימן מ"ז סעיף ה' שאין האשה יכולה לברך ברכת הגומל. יש רבנים המתירים לאשה לברך את ברכת הגומל לאחר לידה, ברית, תאונה וכדומה, ושאלתי היא על סמך מה מתירים רבנים אלו לנשים לברך מעזרת הנשים:

תשובה: לפי דעתי כיון שענין ברכת הגומל לנשים שנוי במחלוקת הפוסקים, ואצלנו המנהג מדורי דורות שאין מברכות כלל ועיקר, וכיון שברכה כזו אפילו מעזרת נשים גובלת בחוסר צניעות שלצערנו המצב בזמנינו גרוע מאד, ויסוד היסודות של אשה הוא צניעותה. על כן יש למנוע נשים שלא יברכו ברכה זו, די לנו שיצר הרע משתולל בחוץ ומפיל חללים, מדוע לעורר הרהורים רעים בבית הכנסת מקום הקודש והשראת שכינה, ומן השמים יתברכו בשפע טובה וברכה:

מעלת עשרה ראשונים בלימוד תורה

שאלה: האם יש ענין של-עשרה ראשונים בלימוד התורה, כגון לבוא מוקדם לסדר שבישיבה. דאף על גב שכל אחד שלומד תורה שכינה כנגדו, מכל מקום כשיש עשרה שלומדים שכינה קדמא ואתיא, כדאיתא בגמרא ברכות דף י. יעו"ש:

תשובה: משמעות הפוסקים נראה דוקא לתפילה, כי לא הזכירו אלא בשחרית מנחה וערבית, יעויין בשלחן ערוך הלכות תפילה סימן צ' סעיף י"ד, וכף החיים שם ס"ק צ"ט. אכן הסברא נותנת שאין חילוק, וכן נראה מכמה מאמרי חז"ל שהזכירו מעלת ההשכמה לבית הכנסת ולבית המדרש, ונאספו דבריהם בפסקי תשובות סימן צ' אות י"ט:

רכישת כרטיס לוטו

שאלה: להלכה, האם מותר לקנות כרטיס להשתתף בהגרלות לוטו:

תשובה: יש על מי לסמוך:

צריבת קלטות ודיסקים

שאלה: רציתי לדעת בענין צריבת קלטות ודיסקים, שראיתי דעות אחרונות לכאן ולכאן, מה דעת הרב שליט"א בזה:

תשובה: להחמיר:

תשובות מרן הגאון מתוך שו"ת ויען יצחק ח"א

הרב עמנואל בשארי זצ"ל - הספד

גם בעצמו הוציא את הספרים "בת מלך" - ספר ההלכות לנשים, וגם חוברת "בית החיים - סדר לוויה" והספר עילוי נשמות עם דרשות וכו', שפעל, עשה, הכין והשתדל וגם עבדנו יחד בשיתוף פעולה, כמה טוב לב כמה מסירות נפש, כמה עדינות. כמה הדריך אנשים כמה לימד, היה שוחט וגם מוהל אבל בגלל העדינות שלו לא יכל להיות מוהל, אבל ב"ה היה לו את הכוחות:

בפרט שאנו נמצאים כעת בתקופה קשה דבר שלא ידענו ולא שמענו ולא הכרנו לא חשבנו שבדורות שלנו נהיה במצב כזה שתהיה מגיפה - דבר, כולם חשבו שפעם היה דבר או מגיפה, היום הרפואה השתכללה, יש רופאים יש רפואות יש מכשירים והאמת שישנם מכשירים משוכללים, אבל כל חכמתם תתבלע, הכל אפס כל החכמה שיש וכל זה הקב"ה מראה לכלם שהם לא יכולים להתגבר על דבר קטנטן שבקטנים שאפילו בעיניים לא רואים אותו, צריך מכשירים להגדיל את זה פי כמה וכמה רק כדי לראות מאיפה המחלה הזאת תקפוץ, המחלה המדביקה. כתוב בתוכחה בפרשת כי תבוא "ידבק ה' בך את הדבר", ידבק - מחלה מדבקת שמדביקים אחד את השני. קוראים לזה וירוס. צריכים לדעת יש וירוס גשמי שאפשר לראות אותו בהגדלה, אבל יש וירוס רוחני שלא רואים אותו. המקובלים אומרים שההדבקה - המגיפה זה רוח של טומאה, רוח עושים. כל דבר יש לו את הכח הגשמי והכח הרוחני שהוא בנוי עליו, ואת זה בכל המכשירים שבעולם לא ניתן לראות. אבל זה הכח שמוביל אותו, זה מלאך המות:

במסכת שבת דף פ"ט ע"א כתוב שמשם רבינו עלה למרום. שואלים מלאכי השרת את הקב"ה מה לילוד אשה בינינו, אמר להם לקבל תורה בא. אמרו לו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ, בשביל מה צריך את התורה בארץ, בעולם הגשמי. אשר תנה הודך על השמים, התורה בשמים מה יש לבני אדם חלק בה. אמר לו, משה תחזיר להם

תשובה. משה רבינו התחיל להוכיח להם, אנכי ה'... אשר הוצאתיך מארץ מצרים, למצרים ירדתם? יש לכם אב ואם? וכו' וכו' הודו מלאכי השרת למשה רבינו. בסוף המזמור כתוב ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ, ואלו אשר תנה הודך לא כתוב, זה כתוב רק בהתחלה, כי בסופו של דבר הודו. וכל כך היו מרוצים, כדי להראות שהם לא צרי עין, שאמנם הם לא רצו שתהיה תורה בארץ, הם התכוונו לשם שמים אבל לאחר שמשם רבינו הוכיח להם שזה נכון, ונכון שהתורה היא רוחנית מלאכי השרת יש להם את התורה שלהם בכוחות הרוחניים שלהם, אבל יש גם דברים שהתורה יש לה פירוש רק אצל בני האדם, הפירוש השטחי שלה. יש תורה רוחנית, והתורה בפנים גשמיות זה שייך לבני אדם, ואצלם אין, והודו לו. וכל אחד נתן לו מתנות שנאמר עלית למרום שבי לקחת מתנות באדם. איזה מתנות? כתוב בפרקי דר' אליעזר פרק נו כל אחד נתן לו אגרות ופתקין של רפואות, כל מיני פתקים של רפואות. אנשים לצערינו חולים, ח"ו אם אדם נהיה חולה לא יכול לעבוד את ה', אינו יכול להתפלל, לא יכול ללמוד. גם מלאך המוות נתן לו מתנה, איזה מתנה יש למלאך המוות? קטורת. גילה למשה רבינו, יש סוד יש קטורת, הקטורת מגינה ממגיפה. והיכן מצינו זאת? בפרשת קרח. כאשר החל הנגף בעם, כתוב "ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מלפני המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה'

ידידנו הרב עמנואל ב"ר חיים, חז"ל אומרים כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה סופרן ומניחן בבית גגזיו, שנאמר "נודי ספרתה אתה, שימה דמעותי בנאדך, הלא בספרתך". אדם כשר, כל המוריד דמעות על אדם כשר, דמעה אחת ועוד אחת ועוד אחת וכו' הקב"ה סופר אותם. כמה יש לנו להצטער על אדם משכמו ומעלה כמו אלופינו ומיודעינו הרב עמנואל. אשר כשלושים שנה לערך היה בקשר, אדם שפעל בכל הכוחות שלו למען הציבור ולמען היחיד כמה תורה ריבץ כמה תורה לימד את הציבור ואת היחידים, נידה, סת"ם, עריכת חופות, לוויות להדריך אנשים בשעות קשות, כמו שבשעה כזו שלצערינו אנו נמצאים. כל זה הוא עשה במלא הקיטור, אני לא חושב שיש מישהו כאן אחריו, כמה ייסורים סבל:

אנו קוראים בפרשת השבוע "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלד"ך מיסרך", ייסורים הקב"ה שולח לאנשים, זכורני בישיבת "קול תורה" סיפר ראש הישיבה הגרש"ז אורבך הוא עוד היה מהדור הישן של פעם, היה חולה, הלך לבית חולים לרופא, הרופא שואל אותו מה יש לך? אמר לו, יש לי ייסורים. אמר לו, מה? ייסורים. הרופא לא מבין מה זה ייסורים, כי בעברית אומרים כאבים. יש הבדל. כאבים זה כואב. ייסורים משהו שלח את זה. הקב"ה שולח ייסורים לאדם כדי לתקן אותו, לחנך אותו, להיטיב לו, לזכך אותו, לנקות אותו. כמו אבא שמעניש את הבן, הוא לא שונא אותו ח"ו, הוא רוצה רק להיטיב לו:

בתקופה שלו כשהוא נכנס למכון "פעולת צדיק", לפני קרוב לשלושים שנה, כמה הוא פעל למען זה, כמה הפעיל אנשים, כמה התרים, אני זוכר בבית שלו עשה מסיבה וכינס אנשים שיכולים להרים את העניין, כמה פעל בהפצת הספרים, שלחן ערוך המקוצר - גולת הכותרת. אני פותח היום את הספר בדבר המוציאים לאור. הוא הטביע את הנושא שלחן ערוך המקוצר ר"ת שע"ה, אין לך אדם שאין לו שע"ה, להכניס את השע"ה. לצערינו העדה התימנית עדה קדושה שלא היה כמוה בכל עם ישראל. אתם יודעים בשנים הקודמות לפני כמאה שנה, היה בארץ ישראל צרות, מלחמות, קשיים, היו אומרים האשכנזים אנחנו ניצל בזכות התימנים, יש עדה קדושה, קדושי עליון, אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותם, בזכותם הקב"ה יעזור לנו:

היה לפני בערך כעשרים שנה בבני ברק היה המנוח ר' אברהם גדקה זצ"ל, יהודי כשר ירא שמים, היתה מלחמה אינני זוכר בדיוק לצערינו לא חסר צרות, הוא עמד בבית הכנסת שלו, הוא אמר לי, בזכות התימנים שהם עדה קדושה הקב"ה יושע אותנו, אמרתי לו ר' אברהם היינו עדה קדושה, פעם בעוה"ר. הקדושה של העדה הצניעות של העדה היראת שמים של העדה, ב"ה לא אלמן ישראל התימנים לא התרוקנו לגמרי, יש ניצוצות ב"ה, אבל זה לא מה שהיה. הוא הסתכל עלי, והוריד דמעות:

לחדש את המסורת של העדה את ההלכות ואת המנהגים, הרב עמנואל פעל הרבה למען זה, הוא כתב בהקדמה אין לך אדם שאין לך שע"ה, לדאוג שבכל בית תימני יכנס שלחן ערוך המקוצר, שלא ישאר אדם בלעדיהם, כי זה צורך השע"ה. הוא פעל הרבה למען העניין וליווה זאת בכל הכוחות שלו:

שזה כח גשמי, אבל בעצם השורש שלו הוא רוחני, הקטורת עושה ריח טוב ומבטלת את הכח הזה. יש אחד עשר סמני הקטורת ויש אחד עשר כוחות רוחניים, עשר סמנים ואחד שמקיף עליהם, וכל הכוחות הטומאה שיש בזה. בספרים מסבירים את העניין של רוח הטומאה, מה השורש של המגיפה? בעוה"ר, זה העבירות והחטאים, צריך לנקות אותם. אז הסגולה של הקטורת, זה או קטורת ממש או קריאת פרשת הקטורת. כמו שאדם טמא טובל במקוה של מים, למקוה לא נכנס רוח, בתנאי שכל כולו נכנס לתוך המים, ואם תשאר שערה מחוץ למים רוח הטומאה תשאר בו:

אנחנו נסיים, באתי לכבוד המנוח, אם זה היה משהו אחר לא הייתי יוצא, רק המנוח יקר לנו, יקר מתוך עצמו בלי הקשר שלי האישי אתו, ק"ו שאני מרגיש מחוייבות באופן אישי. אני רואה כאן את הבנים שלו, ב"ה אני מקווה שהם יסיפו, ימשיכו את הדרך, ויפעלו בבחינת "ונרוממה שמו יחדיו". הקב"ה יקיים עליו מה שכתוב "והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספק". אשריו ואשרי חלקו:

הספד שנשא מרן שליט"א בלויה של הרב עמנואל בשארי זצ"ל - ט"ו באב התש"פ

החל הנגף. יש מלאך שנקרא "קצף" יצא וכבר התחיל הנגף. "ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל", הוא לא רק הלך מהר, אלא רץ, "וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטורת ויכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגיפה".

שואלים המפרשים, כתוב "ויקח אהרן כאשר דבר משה", וכי אהרן עשה כמו שדיבר אליו משה? משה אמר לו שישים קטורת ולאחר מכן יולך אל העדה. והוא שינה, בהתחלה וירץ אל הקהל ואח"כ ויתן אל הקטורת. אומר בעל עקידת יצחק, אהרן רצה לעשות כפי שמשה אמר לו, אבל זה לא עבד. מדוע זה לא עבד? וכי קטורת זה קוסמות? כתוב על אהרן "וירץ אל תוך הקהל", ולפני כן אמר לו משה "והולך מהרה אל העדה" לא כתוב אל תוך העדה. אהרן נכנס לראות את הלב שלהם, מה בתוך הפנימיות שלהם, כי לא סתם החל הנגף, הם מרדו בה', "אתם המיתם את עם ה'" - מאשימים את משה ואהרן, אתם הגורמים, לכן צריכים להחזיר אותם בתשובה. אז א"כ הוא הבין שהקטורת לבדה לא תעבוד:

אבל בעצם מה זה הכח של הקטורת. אמרנו, שהדבקה של-מגיפה אף

דברים לזכרו של הרב עמנואל בשארי זצ"ל

אח"כ עזרתי לו והשלמנו זאת. וכן ספר עילוי נשמות. הוא התחיל לחבר עוד ספרים, לחזן, ציור אותיות סת"ם הכשר והפסול, דיני מחיקת השמות הקדושים וכו' ולא הספיק לסיים:

למעשה, אנחנו הפסדנו. ההפסד העיקרי, הוא שלנו. של כלל העדה התימנית. אדם נמרץ, איש מעשה, לא דיבורים. בעל לב טוב, ומתנהג בענוה ובצניעות:

אינני יודע למה בעוה"ר אנשים שפעלו הרבה לטובת העדה ויכלו להמשיך לפעול במלוא הקיטור, לא זכינו שימשיכו. הם נקטפו בשיא פריחתם. כפי שהיה למשל גם רבי שאול חודייפי שהוציא את החומש "תורה קדומה", ממש השקיע את כל חילו ומרצו בזה, וכן הרב עמנואל שהיה המוציא והמביא בכל ענייני פעולת צדיק, מאז שהוא נכנס לעניינים, מכל הבחינות, ענייני כספים וכו', הקדיש מזמנו. זכורני כי הדבר הראשון שהוא עשה, זה אסיפה בביתו בכדי להתרים אנשים נדיבי עם שיעזרו. חוץ ממה שהוא בעצמו הפיץ תורה, בלי קשר. ערך חופות, לוויית, שחיטה וטריפות, העמיד תלמידים וכו'. כל השאלות בשכונה, הדרכה לכל העניינים הרוחניים, מה אסור ומה מותר, הכל הוא פעל:

המנוח עשה גם הרבה חסדים, בעזרה לנזקקים ולחתנים ולכלות, וכן טיפל בהפצת הספרים. תנצב"ה:

מתוך דברי מרן שליט"א שנדפסו בשערי יצחק, השיעור השבועי, מוצש"ק עקב התש"פ

המנוח היה בן ששים ושמונה וחצי שנים, בסך הכל. בעשר שנים האחרונות הוא היה חולה, בעוה"ר, ולכן לא זכינו שימשיך ללוות את הפעולות של "פעולת צדיק". בשכונת בן ציון, בעיר נתניה, הוא היה צריך להיות רב השכונה, אבל כנראה מסיבות של עסקנות ופוליטיקה לא מינו אותו שם כרב השכונה, אבל גם לא היה משהו אחר, אז בעצם הוא היה הרב בפועל. זאת חוץ מכך שהוא היה רב בית הכנסת "מוריה" שם, וחוץ ממה שהרביץ תורה ברבים, לימד כתיבת סת"ם, שחיטה, וגם ברית מילה אבל הוא לא עסק בכך בפועל מפאת עדינותו. אימתא דציבורא:

בכל אופן, מה שקשור אלינו, חושבני כי זה קרוב לשלושים שנה, עשרים ושמונה ודאי - משנת תשנ"ב כבר מופיע שמו בהדיא בשו"ת עולת יצחק חלק ב'. ביקשתי שיבדקו במחשב, ומצאו ששמו מוזכר בספרים שלנו יותר משבעים פעמים:

בנוסף הוא היה גם מנכ"ל ארגון "פעולת צדיק", המנהל הכללי, ומאז שהוא נכנס הוא העמיד והרים את העמותה, הקים את העמותה על הרגליים, להפעילה מבחינה ציבורית, בתורת אדם שמבין בענייני ציבור, יחסי ציבור וכדו'. גם כשרות הבשר, בזמנו של "ישא ברכה", עם הרה"ג ציון חוכימה וכו':

הוא בעצמו זכה לכתוב ולהדפיס את הספר "בת מלך", אלו הלכות לנשים עפ"י שלחן ערוך המקוצר, עם הוספות. גם הספר "בית החיים", העריכה הראשונה היתה שלו, רק

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת מולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070 ניתן לתרום מכספי מעשרות להוראת קבע, אשראי או העברה לחשבון 187111 סניף 669 בנק המזרחי ע"ש "פעולת צדיק"